

אנשים

רה סביב מעשה סבסטיה, התי פלאו אלה שהגיעו למקום על העדרו של אחד מראשי ארץ-ישראל השלימה, מי שהיה פור-ליטרק הפלמ"ח, בני מהרר-שק, מסתבר שבמי התנתח-לות הפרטיזנית שכב בני, איש קיבוץ גבעתי-השלושה, בבית-החולים, עבר ניתוח קשה בו נכרתה אחת מריאותיו. עם ה-מבקרים הרבים שעלו אליו ל-רגל, אל מיטת חוליו, לא יכול

סבסטיה, בשבוע שעבר, היה יציע העיתונאים מלא. אחד מ-באי היציע היה מזכיר העיתון ג'ורג'ס פוסט, אריה רב, אשר גרם בכיסאו למרות שה-צעקות שעלו מאולם-המליאה היו רמות ביותר. אחד הסדר-נים ניגש אליו, העיר אותו ואמר לו: "אדוני, בבית יותר טוב לישון, כאן זה מקום מכור-בד".

שעה שכל המדינה סע-

אשתו של אריק שרון. למרות שהן הושבו זו ליד זו, לא התי-ליפו השתיים ביניהן אף מילה אחת. לילי היתה יורדת מדי-חצי שעה למינזון, כדי ללגום קפה עם בעלה, אולם רחל נש-ארה כל העת על מקומה, עד-נעילת הישיבה.

סדרני הכנסת גיראו ב-שבוע האחרון כשהם גלחמים עם יועצי השרים, ומונעים מהם להיכנס ולתפוס את מקומותי-הם ליד שולחנות המומחים, ב-תוך אולם המליאה, כדרכם מ-תמיד. מסתבר כי יור הכנסת-ישראל ישעיהו החליט כי "רוב היועצים הם צוציקים ולא צריך לתת להם להיכנס", ונתן-הוראה לסדרנים בהתאם לכך. רק ליועץ אחד הירשו הסדרנים להיכנס, לדוברו של השר-בלי-תיק ישראל גלילי, פנחס יורמן, כשהם מנמקים: "יור-מן הוא כבר זקן, ולא צוציק, והיושבראש בטח לא התכוון אליו".

בפני בעייה חמורה עמד בשבוע שעבר מנהל מלון הר-קאונטרי קלאב, יורם גור-דין. אל המלון הגיעו הכדור-סלנים של קבוצת נסאו האמריקאית, כשכמעט כל אחד מהם מתנשא לגובה של למעלה מ-שני מטרים. כמלונאי טוב הפך גורדין את כל תל-אביב, והצ-ליח למצוא בשביל הכדורסל-נים מיטות ארוכות, אולם כש-הגיעו הכדורסלנים למלון, הו-רו לסלק את המיטות המיוחדות ולהכניס במקומן מיטות רגיל-יות: "כל החיים שלנו אנחנו ישנים ברגליים מכוספות, וכבר-התרגלנו לזה. במיטות ארוכות אנחנו לא מסוגלים לישון". הסבירו למלונאי הנדהם.

בעת הדיון בכנסת על

גאולה כהן

יומיים אחרי שהשתתפה בהתנחלות סבסטיה (ראה תמונה) הופיעה חברת-הכנסת של הליכוד בתוכנית "בירה ומצב-רוח", שנערכה ב"מועדון התיאטרון" בתל-אביב. כשנשאלה על-ידי מנחה התוכנית, יעקב (יענקלה) אגמון, מהיכן שאבה את דיעותיה על ארץ-ישראל השלמה, השיבה: "עוד בבית אבא, קראנו בסידור התפילה על שלמות הארץ - לך אתן את הארץ הזאת." באמצע דבריה נשמעה קריאה מהאולם: "באיזה סידור את משתמשת? זה לא היה ולא נברא! זה לא מופיע בשום סידור! תפסיקו לשקר את הציבור!" כשביקש אגמון מהחשמלאים להעלות אור באולם, כדי לראות מי קרא את קריאות-הביניים האלה, נוכח הקהל לדעת כי הן באו מפיו של הרב שמואל כהן אבידור, רבה של כפר-שמריהו. גאולה כהן מיהרה להתריס בפני אבידור: "אתה רבי-מטעם!" וזכתה מפני הרב לתשובה: "את רבנית של חוסר-טעם!" בהמשך הערב התווכחו ד"ר אורי רפ ורחב אבידור על פורנוגרפיה, וכל אחד מהם התבקש להגדיר מהי פורנוגרפיה. הרב שמואל כהן אבי-דור הגדיר: "פורנוגרפיה - שוביניזם נוסח גאולה כהן!"

נאומי-הבכורה של ח"כ חדש.

חוש עיסקי מפותח גיר-לה ח"כ (מפ"ם) אליעזר ריי-ן. רונן הודיע, כי הוא פותח בהרשמה לטיול מאורגן בשומר-רון, כשהוא גובה מכל משתתף חמישים דולר עבור פיקניק בן-ארבעה ימים בחיק הטבע, עם-הופעות-אורח של הרמטכ"ל, רב-אלוף מורדכי (מוטה) גור, וקציני צה"ל בכירים. הסי-ביר רונן: "העסק משתלם, כי צריך לדאוג לתחבורה רק לצד אחד."

בוועדת-הכלכלה של ה-כנסת הופיע שרי-התחבורה גר-יעקובי והירצה על תוכניותיו לשיפור בעיות התחבורה בא-רץ. יעקובי דאג קודם-לכן לפ-תוח את הישיבה לעיתונאים, והזמין את הטלוויזיה לצלם. אחרי הישיבה ביקש ח"כ יצ-חק מודעי (הליכוד) את רשות הדיבור, וסיכם את הדיון: "למ-רות שהדיון כאן היה מאוד פוטונגי, לא הציע שרי-התחבו-רה שום דבר חדש."

שתי ארוחות נכבדות ישבו משך שש שעות תמימות ביצי-האורחים בכנסת, בש-בוע שעבר. האחת היתה רחל-כורם-דיין, אשתו של שר-הביטחון-לשעבר משה דיין, והשנייה היתה לילי שרון,

האם הישיבה בכנסת היא תענוג או עונש? כבעייה זו דנו חברי-הכנסת. בסידרה של קריאות-ביניים שנערכה ב-עת נאומו של ח"כ מייכה חריש מהמערך, שעסק בנושא ההתנחלות בסבסטיה, בשבוע שעבר, חריש טען כי הוא בוד-זאת יחד עם עורר-דין, והסתי-בר לו כי המתנחלים בסבסטיה עברו על החוק, ולכל אחד מהם מגיע עונש מאסר. ח"כ יגאל הורביץ (הליכוד) שאל בקרי-את-ביניים: "כמה שנים?" ו-חריש השיב לו "שלוש". ח"כ יוספי שריר הרגיע את הור-ביץ, שהיה אחד ממבקרי ה-התנחלות וקרא לעברו: "יגאל, לך ינכו שלישי". הורביץ לא הירפה, ושאל את חריש: "ומה העונש אם אתה חבר-כנסת?" השיב לו משה כרמל: "לש-בת בכנסת - זה כבר עונש מספיק."

כשהמשיך הורביץ ל-הפריע ולאבא אבן בקריאות-ביניים, הפסיק אבן את נאומו ופנה אל חברי-הכנסת: "אבקש לא להפריע לנאום-הבכורה של חברי-הכנסת מן השורה." הבק-שה זכתה לתגובת צחוק כלי-לית, וההפרעות לאבן נפסקו. בכנסת יש חוק בלתי-כתוב ש-אינן קוראים קריאות-ביניים ל-

שמעון אבישר

הצייר הישראלי טובב העולם, חזר לישראל אחרי מסע תערוכות ב-ארצות-הברית ובאוסטרליה, ועמד במרכזם של שני אירועים חב-רתיים. תחילה ערכו האלוף (מיל.) רחבעם (גנדי) זאבי, ואשתו יעל, תערוכה של תמונותיו בביתו של איש-העסקים פול אוהנה בסביון. שבוע אחר-כך ערך אבישר עצמו מסיבת יום-הולדת המו-נית, שנועדה גם לחגוג את מה שנראה בעיניו כשיא הקאריירה שלו: הגלריה הפאריסאית המפורסמת, "בזיט", המייצגת את גדולי הציירים הצרפתיים כיום, חתמה עימו על חוזה בלעדי לרכישת ציוריו. בתמונה נראה אבישר במסיבה עם תמר ישר-

היה בני מהרשק לשוחח, כיוון שנקב בגרונו, שנועד להקל עליו את הנשימה, לא אפשר לו לדבר, אולם ברגעים המעי-טים בהם יכול היה לדבר, כא-שר הנקב נסתם, בהחיר בני-כי לא היה נותן ידו למתנח-לים בסבסטיה.

גם מנהיג אחר של ארץ-ישראל השלמה, האלוף (מיל.) ח"כ אברהם יפה, לא הגיע לסבסטיה. הסיבה: הוא טיפל בפארק החיות שלו בלידת ערוד (חמור-בר). שהיא תופעה נדירה בשבי. הודה יפה: "ערוד אחד חשוב לי יותר מכל המת-נחלים".

עד למילחמת יום-הכי-פורים עסק הסופר יגאל מו-סינזון בהמצאת פטנטים מיי-כאניים. שנועדו להקל על חיי-האנושות, כמו רכב מטאטא-מידרכות, או מכשיר להקלת מצוקת התנייה. אולם מאז ה-מילחמה, החליט מוסינזון להק-דיש את יצרי-ההמצאה שלו לצה"ל. עד כה הצליח כבר להמציא שני פטנטים המיועי-דים להקל על חיילי צה"ל בש-עת-הקרב. פטנט אחד הוא חגור עשוי אלומיניום, לחובשים קרי-ביים, שיאפשר להם גישה נוחה אל כלי העזרה-הראשונה של-הם. ההמצאה השניה באה להקל על הטיידה הכרוכה בחבישת-סדנת-פלדה. מוסינזון טוען כי ייקל על החיילים להילחם כש-הקסדה אינה מונחת על ראשי-הם, אלא תלויה מעליהם באמ-צעות מיתקן המחובר אל הגב. בצורה כזו לא יבוא הראש ב-מגע עם הקסדה, תהיה לו תנו-עה חופשית מתחתיה, ואילו ההגנה על הראש לא תפחת בשל כך.

סבי שבתאי

פרופסור ליחסים בינלאומיים ותסרי-טאי, המתגורר בשיקאגו, הגיע גם הוא לחופש-תמולדת בישראל. סבי, הנראה כמו אחיו התאום של הצייר שמעון אבישר, גילה כי ערך לאחרונה מחקר, לצורך כתיבת תסריט, על אופנת הקפאת הגופות, המקובלת עתה בארצות-הברית. סרט אולי לא ייצא מזה, אבל סבי החליט שהוא עצמו יקפא את גופתו כאשר תגיע שעתו, בניקווה שבאחד הימים יתקדם המדע הרפואי עד כדי כך, שניתן יהיה להפשירו ולהחיותו מחדש אפילו יהיה זה בעוד אלף שנים.